

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1100. Usque Ad Annum 1143

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90117999

§. 77. Guilielmus Archiepiscopus Eboracensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66385](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66385)

& a pœnis, quas meritus fuisset, absol- Sæcul. XII.
vit. In alterum, nomine Petrum, sen- A.C. 1142.
tentia pronunciata, quod vir esset aliis re-
gendis ineptus; tumque ad aliud Mona-
sterium, in quo sub Præposito degeret,
transire iussus est. Idque magnæ gratiæ
loco habere coactus est, postquam sup-
plex Patriarchæ & omnium Patrum in
Concilio præsentium pedibus fuisset ad-
volutus.

§. LXXVII.

Guilielmus Archiepiscopus Eboracensis.

In Anglia Turstaino Archiepiscopo Ebo-
racensi, quinta Februarii anno mil-
lesimo centesimo quadagesimo, post-
quam sedisset annis viginti sex, fatis *Godouin.
Ebor. c. 28.*
functo, Sedes illa integro ferme anno va-
cavit. Nam Henrico Episcopo Winto-
niensi, Regis Stephani fratre, & Papæ Le-
gato, potissimum auctore, Henricus Coi-
lius, ejusdem Regis nepos primo electus
fuerat; quem vero, cum esset Abbas ad
S. Stephanum Cadomi, Innocentius Papa
Archiepiscopum eligi vetuit, nisi Abba-
tiam prius abdicasset. Porro Mense Ja-
nuario, anno millesimo centesimo quadra-
gesimo primo, alia peracta est electio,
majorque suffragiorum pars Guilielmum,
thesauro Ecclesiæ Eboracensis præfectum,
& ipsum Regis Stephani nepotem, Emmæ
sororis ejus & Heriberti Comitis Winto-
Hist. Eccles. Tom. XVI. M m m nien-

*Godouin.
Ebor. c. 28.
29.
vit. S. Guil.
8. Jun. ap.
Boll. tom. 2.
p. 137. Mo-
nast. Angl.
to. I. p. 745.*

Sæcul. XII. niensis filium, expetebat, virum castissi-
A.C. 1142. mis moribus, ob singularem animi man-
 suetudinem, & in pauperes munificen-
 tiam omnibus carum. At Gualterius
 Archidiaconus cum quibusdam aliis huic
 electioni repugnans, objiciebat, non fuisse
 liberam, sed Comitem Eboracensem
 Regis nomine eligentibus præscripsisse,
 quem nominarent. Ceterum constabat
 Comitem Electioni interfuisse; cumque
 deinde Gualterius iter arripuisset, Regem
 aditurus, jussu Comitis interceptus & in
 Arce ipsius Bihamensi inclusus. Interim
 Electus Archiepiscopus Lincolniam de-
 ductus, a Rege lætitiâ profitente exci-
 pitur, & in possessionem terrarum Archi-
 episcopatus mittitur.

Qui vero Guilielmi electioni refraga-
 bantur, ad Summum Pontificem appella-
 runt; nec deerant inter ipsos viri Reli-
 giosi, quos magna merita commendabant,
 & præter alios Guilielmus Abbas Rieval-
 lensis & Richardus Abbas Fontanensis, qui
 duobus Monasteriis Ordinis Cisterciensis
 in Diocesi Eboracensi præerant. Igitur
 Guilielmum Archiepiscopum accusabant,
 quod per Simoniam & vim electus fuis-
 set, cumque rem ita esse S. Bernardo per-
 suasissent, is complures epistolas adver-
 sus Guilielmum ad Innocentium Papam
 dedit. Abbati quoque Rievallensi scri-
 psit; ut zelum viri temperaret, & ob
 hanc

ep. 346. 34.
 ep. 353.

hanc electionem consolaretur. Memo-
 rem esse jubet regulæ, olim a S. Augusti-
 no traditæ, peccatum alterius nobis non
 nocere, nisi consentiamus, nosque secu-
 re ordinationem ceteraque Sacramenta a
 malo Episcopo accipere posse, quamdiu ab
 Ecclesia toleratur.

Memo-
 sæcul. XII.
 A.C. 1142.

Abbas Fontanensis Romam se contulit,
 quo cum etiam Archiepiscopus profectus
 fuisset, ejus causa in Judicio, anno millesi-
 mo centesimo quadragesimo secundo, di-
 scuti cœpit. Et quia præcipuum accusa-
 tionis caput erat, quod Comes Eboracen-
 sis in Conventu, Regis jussu & nomine,
 Thesauri Custodem Guilielmum eligi
 præcepisset, Papa edixit, ordinari eum
 posse, si Decanus Eboracensis jurejuran-
 do affirmaret, Comitem hujusmodi man-
 datum ad Capitulum Cathedrale non
 detulisse, & si Guilielmus Archiepiscopus
 negaret, se ullam pecuniam, ut Dignita-
 tem Archiepiscopalem consequeretur, de-
 disse. Quin etiam indulsit Papa, ut alium
 virum, non suspectum, nominare liceret,
 qui loco Decani juramentum præstaret.
 Vi hujus Decreti Papalis, Guilielmus Ar-
 chiepiscopus in Angliam reversus, Judi-
 cium Legati, avunculi sui, in Conventu
 Wintoni mense Septembri, præcipuis
 Clericorum Angliæ præsentibus, subiit.
 Tota frequentia Guilielmo favebat, pete-
 batque instantissime ut consecraretur;

M m m 2 nemo

Sæcul. XII. nemo autem ex Adversariis quidquam
 A.C. 1140. movere ausus. Tum cum Guilielmus S.
 Goduin. Barbaræ, qui ex Decano Eboracensi Epi-
 Dunsnet. pag. scopus Dunelmensis creatus fuerat, ad
 113. Conventum vocatus, misso nuncio se ex-
 cusasset, ipsius loco Rudolphus Episcopus
 Insularum Orcadam & duo Abbates se se
 obtulerunt, & cum electo juramentum
 ediderunt. Itaque Guilielmus a Legato
 Henrico, Episcopo Wintoniensi, die Do-
 minica, vigesima septima Septembris, an-
 no millesimo centesimo quadragesimo se-
 cundo, consecratur. Theobaldus quidem
 Archiepiscopus Cantuariensis dicebat,
 sibi ordinandi jus competere, sed ei ele-
 ctio Guilielmi ad Sedem Eboracensem
 non probabatur.

§. LXXVIII.

Petrus Archiepiscopus Bituricensis.

Nang. Chr. In Francia quoque ob Sedem Bituricen-
an. 1142. sem Ecclesia turbabatur. Nam Alberi-
Rob de Mon- co Archiepiscopo, anno millesimo cente-
te &c. simo quadragesimo, defuncto, Papa eligi
 curavit Petrum *de la Chastre*, ex familia
vid. Gall. nobili illius regionis ortum, Aimerici Ec-
Chron. to. 1. clesie Romanæ Cancellarii propinquum,
& Mabill. ad misitque, possessionem Ecclesie aditurum.
ep. 219. &c. Verum Rex Ludovicus junior indigna-
Bern. tus, quod sine suo consensu electus fuisset,
 publice juravit, quoad ipse viveret,
 Petrum nunquam Archiepiscopum Bitu-
 ricen-